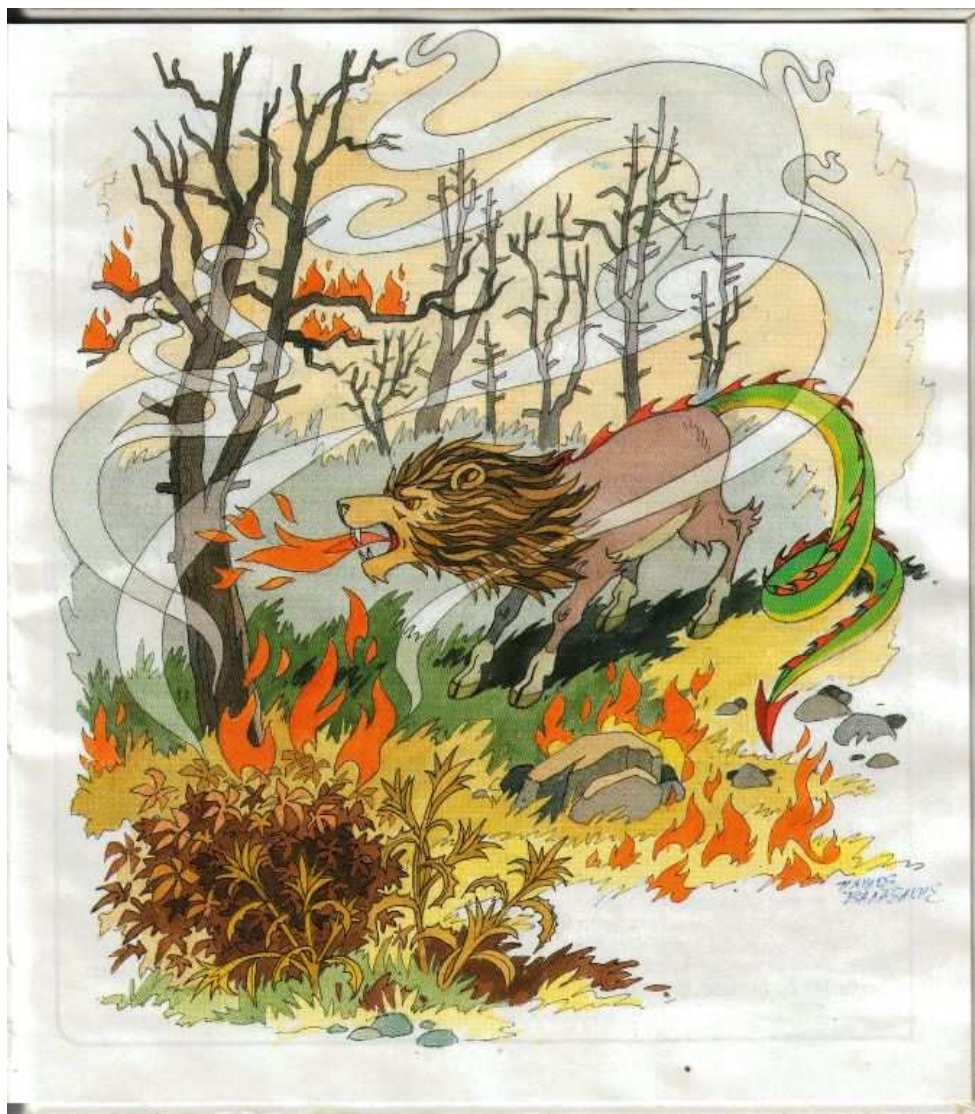

סיפורו של פגסוס הסוס המעופף

פאוולוס ואלהססקיס

לפני שנים רבות חי ביוון לוחם אמיץ בשם בלרופון, נין של אאולוס, אל הרוחות. אך בלרופון לא היה אדם טוב. פעם, במאבק הרג איש בשם בלרון ומכאן שמו בלרופון שפירושו ביוונית "הורג בלרון". פעם אחרת הוא הרג אפילו את אחיו דלאדס.

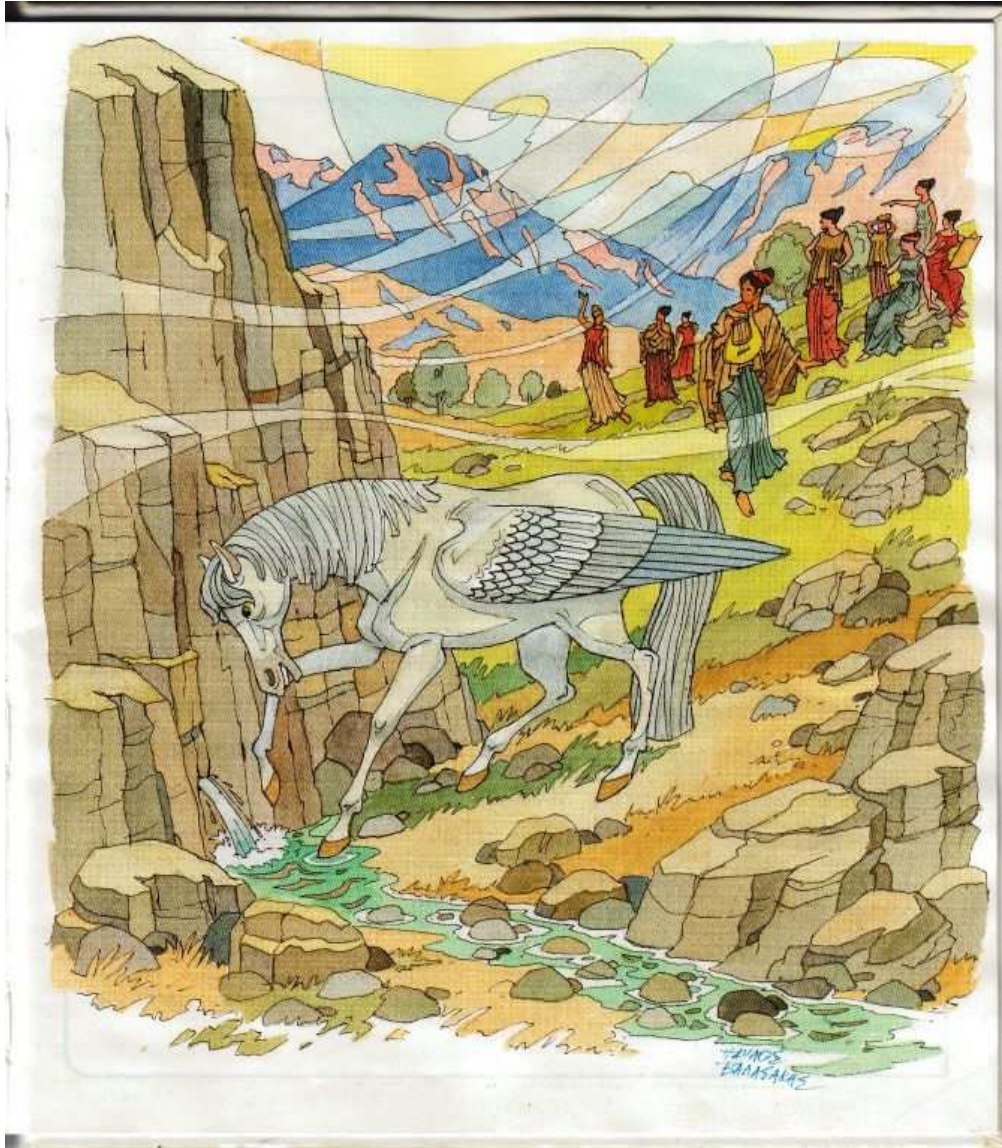
בגלל הרציחות אלו בלרופון נאלץ לברוח לעיר טירין ושם לבקש מחסה של המלך פרוטאוס. הוא חי שם זמן מה אך פעם המלכה האשימה אותו כי הוא לא מתייחס אליה בכבוד ראוי. המלך פרוטאוס כעס מאוד על כך, ורצה להרוג את בלרופון,

אך המוסר לא אפשר לו להרוג אורח החי בחסותו. לכן פרוטאוס שלח את בלרופון אל חמו, יובטס שחי בלוציה, בעומק אסיה הקטנה. לדרך נתן לבלרופון מכתב חתום ובו כתב "התפטר מהאיש הזה כי הוא העליב את בתך, המלכה.

גם יובטס לא רצה להרוג את אורחו, ואורחים היו מוגנים על ידי האל זאוס, אך הייתה לו תוכנית אחרת.

"אתן לך מחסה ברצון" אמר לבלרופון "אך קודם אבקש שתעשה לי שרות. אני מבקש שתהרוג את כימרה, מפלצת איומה. היא בעלת ראש של אריה, גוף של תיש וזנב דרקון. מפיה יוצאות להבות איומות ושורפות את כל היערות מסביב. היא בת של אכידנה, בת אחותה של

מדוזה ואחות של צרברוס ושל הידרה. אך קשרי המשפחה שלה אינם חשובים. אתה צריך רק למצוא ולהרוג אותה. אחר כך חזור הנה ואז עזור לך לפי יכולתי.

כך תכנן יובטס להתפטר מבלרופון, כי בטוח היה שכימרה תשרוף אותו והוא לא יצטרך להרגו בעצמו. לבלרופון לא הייתה כל ברירה, אלא לעשות כפי שנאמר לו. אך לפני שיצא לדרך פנה לפולידוס, איש שידע לנבא את העתיד. הוא שאל איך עליו להתחיל את המשימה. פולידוס עצם את עיניו, נשם עמוקות וחשב זמן רב. בסוף אמר "עליך למצוא קודם את פגסוס, הסוס המעופף. רק אם תצליח לאלף אותו, תוכל למצוא את כימרה ולהרוג אותה."

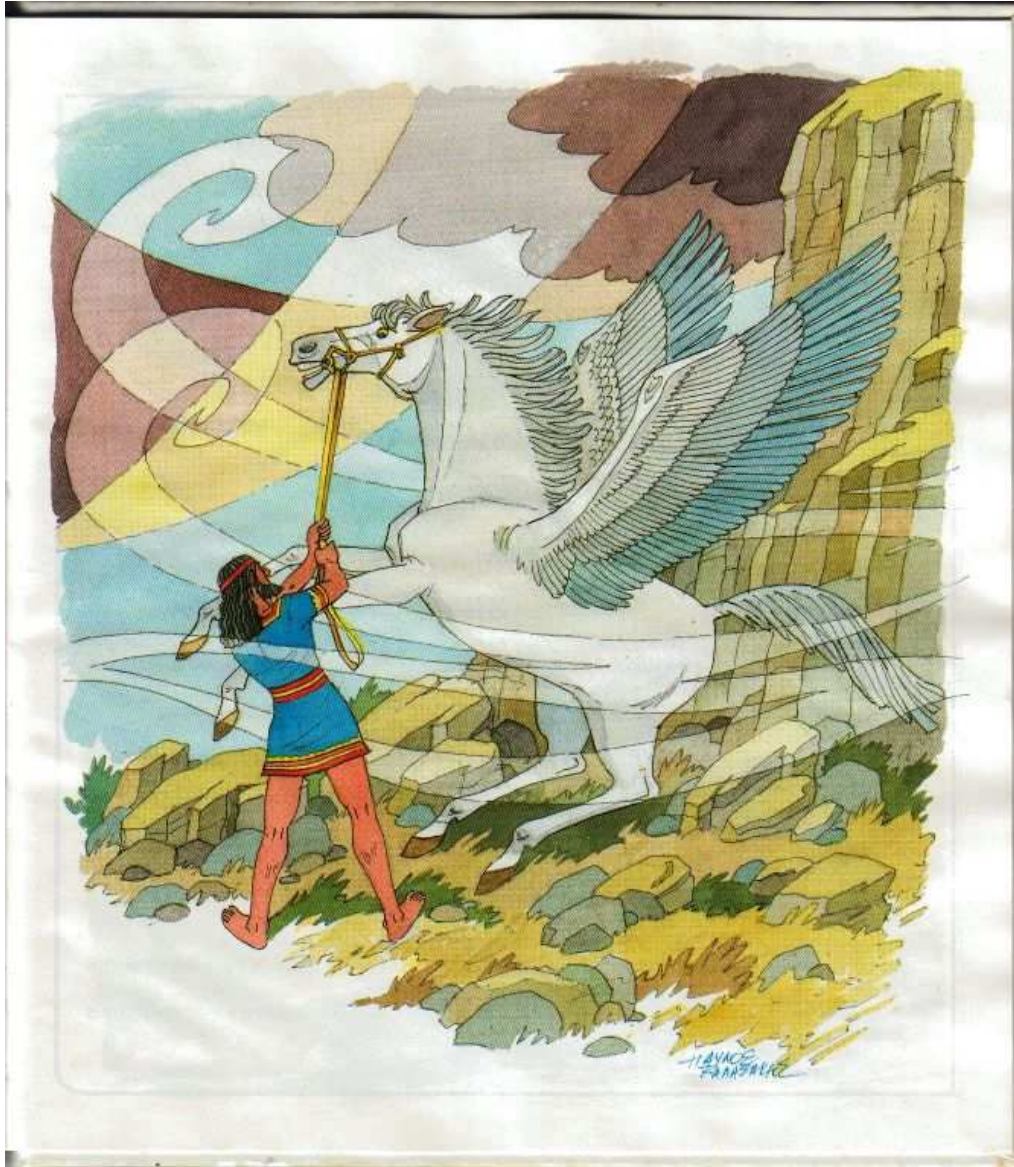
"אך מי זה פגסוס?" שאל בלרופון.

"הוא הסוס שיצא מגופה של מדוזה, כאשר פרסאוס כרת את ראשה. הוא בעל כנפיים וחי על הר הליקון, יחד עם המוזות. הוא רועה בעשבים טעימים שם, מקשיב לשירים היפים של המוזות וטוב לו שם מאוד."

כדי להודות להליקון עבור חייו הטובים הוא הפך בפרסתו סלע גדול ומשם נבע מעיין מים זכים. המעיין נובע עדיין והאנשים קוראים לו היפוקרן, שפירושו "מעיין הסוס". עד שפגסוס לא הזיז את הסלע לא היה לו כלל שם, ושמו פגסוס ניתן לו רק אחרי שגרם למים אלה לזרום מההר."

"ואיך אמצא את פגסוס?" שאל בלרופון.

"לפני שתצא לכוון הר הליקון לך למקדש האלה אתונה. שם תישאר בליליה ותתפלל לסיוע."

בלרופון עשה מה שאמר לו רואה העתידות. בחלום
באה אליו אתונה, כפי שהיה מנהגה, והראתה לו
מושכות זהב.
"עם מושכות אלה" אמרה לו "תוכל לאלף את פגסוס.
אך קודם עליך לתת קורבן לפוסידון, שמאלף סוסים."
ברגע שחדלה לדבר נעלמה, ובלרופון התעורר. מושכות
הזהב ורסן מונחים היו לידו.
בלי לאבד זמן יצא למקדש הקרוב ביותר של פוסידון.
שם הקריב גדי והתפלל לאל. אחר כך הלך להר הליקון.
אך לא מצא שם את פגסוס. המוזות סיפרו שהסוס
המעופף עף למבצר עתיק אקרוקורינת, כדי לרעות שם
ימים אחדים. למעשה הוא גם שם עשה מעיין כאשר
בעט בפרסותיו באדמה. שם המעיין הוא פאירן.
לכן בלרופון ירד במדרונות הליקון, עבר את הר ציתרון,
המשיך במייצר קורינתוס ובסוף עלה אל מבצר
אקרוקורינת. ושם ראה את פגסוס. הסוס היה לבן כולו
ורעה ליד מעיין פאירן.
"איך אתפוס אותו עכשיו?" התלבט בלרופון.
הוא ניגש בזהירות לסוס עם המושכות בידו. אך פגסוס
קפץ לאוויר ועף כמה צעדים הלאה, כשהוא מביט על
בלרופון בחשדנות. ואז בלרופון העיף את המושכות
בסיבובים חזקים מעל ראשו וזרק אותם אל הסוס. לפני
שפגסוס יכול היה להגיב, הרסן היה כבר בין שיניו.

זה הרגיז אותו מאוד והוא התרומם על רגליו האחוריות בצהלה. אך בלרופון החזיק אותו היטב, ומכיוון שהמושכות היו קסומות הסוס התחיל להירגע בהדרגה. כעבור כמה רגעים הוא ניגש באיטיות אל בלרופון ומצמץ בעיניו מספר פעמים, לסימן שהוא מאולף כבר. כעת בלרופון יכול כבר היה לעלות על גבו של הסוס. הוא ליטף את צווארו, משך במושכות הזהב וקרא לו "נלך למצאו את דודתך כימרה!"

פגסוס הכיר כנראה את הדרך כי התחיל לעוף ישר לאסיה הקטנה, ללא היסוס. הם עפו מעל הים האגאי והגיעו לחוף של ליציה. שם ראו את כימרה בתוך גיא עמוק. היא ישנה בשקט ולא נראו כל להבות יוצאות מפיה. אך מראה של ראש האריה, גוף התיש וזנב הדרקון היו מפחידים כל כך שכל אחד לא היה יכול לישון חודשים!

בלרופון הביט אליה בפחד. יהיה קשה מאוד להרוג את הייצור הזה! עליו לתכנן תוכנית חכמה. הם עפו מספר פעמים מעל כימרה ישנה ואז אמר לפגסוס לעוף איתו לעיר הקרובה ביותר. הוא השאיר את הסוס רועה באחו ובעצמו הלך לשוק, קנה קשת וחצים וגם חתיכת עופרת. אזי עלה שוב על גבו של פגסוס והם חזרו למאורתה של כימרה.

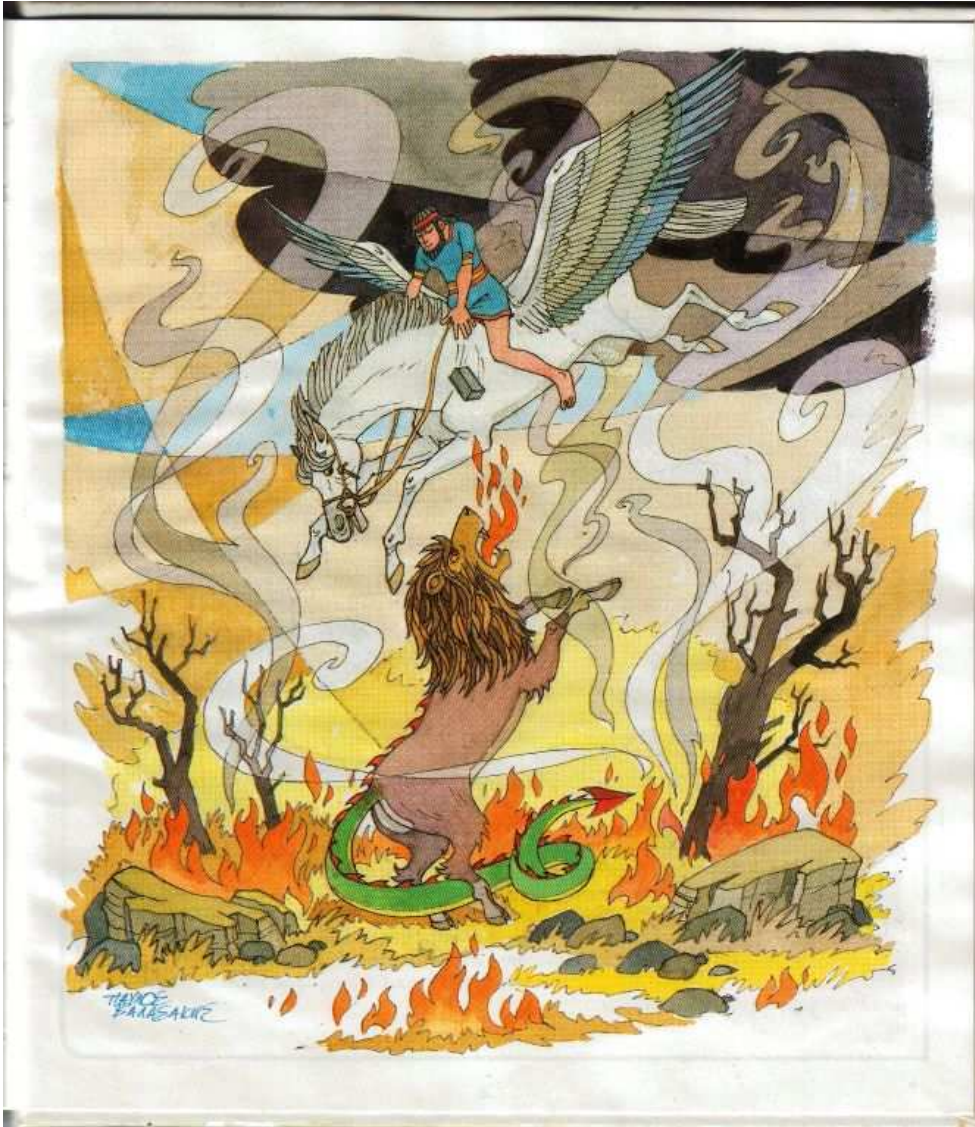
היא הייתה ערה כעת והלכה סביב כשהיא נוהמת ושורפת כל העצים קרובים ורחוקים.

"יובטס צדק כשהורה לי להרוג את הייצור" חשב בלרופון "היא בלתי נסבלת."

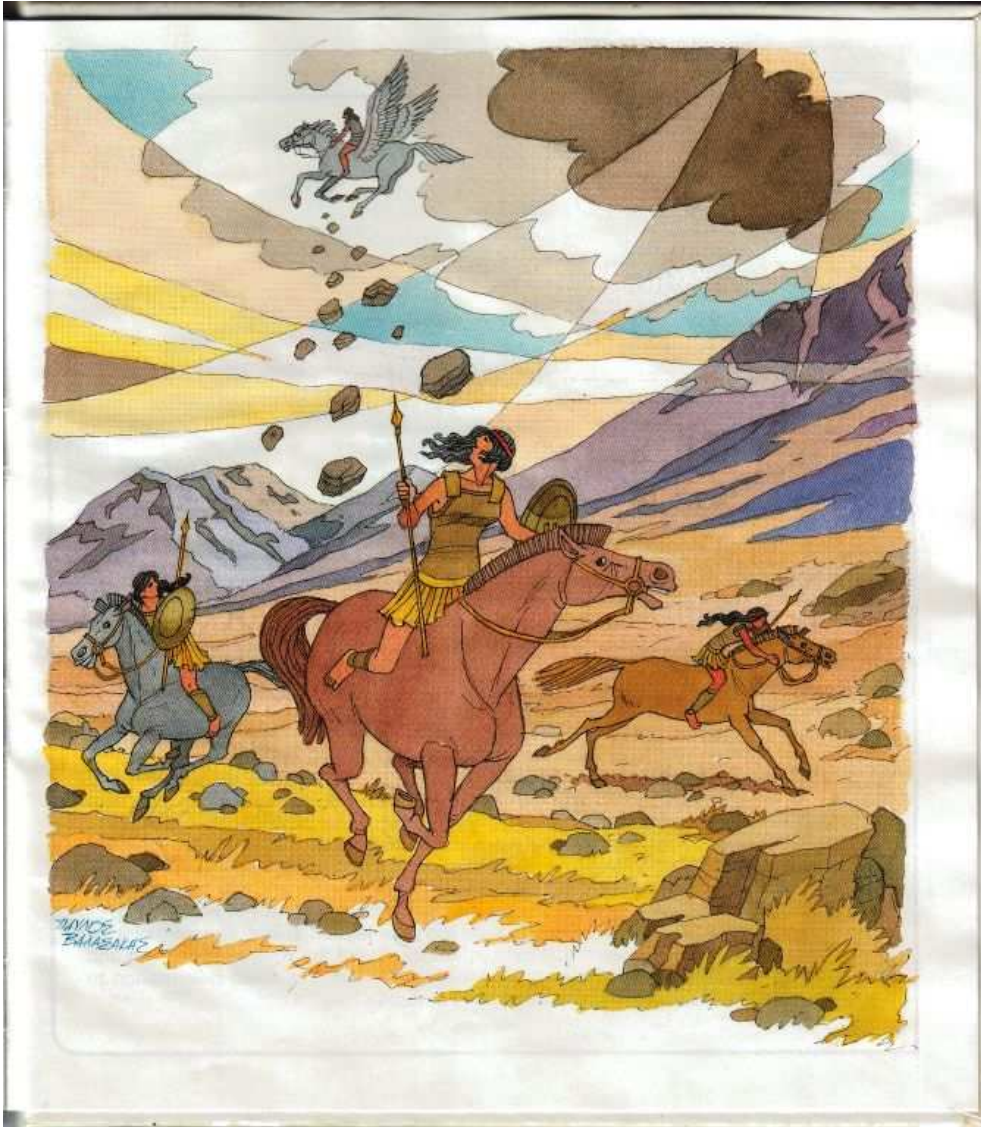
כעת פגסוס התחיל לעוף במעגלים מעל המפלצת ובלרופון ירה עליה חצים. כימרה התרגזה מאוד כאשר ראתה את הסוס שעף מעל ראשה עם אדם קטן מעל גבו. היא קפצה באוויר ונשפה עליו להבות כדי לחרוך אותו, אך פגסוס שמר על מרחק בטוח והיא לא יכלה לעשות דבר. בלרופון ירה בינתיים חצים מקשתו, זה אחרי זה, אך הם לא יכלו לחדור את עור התיש העבה שלה. בסוף החצים שלו אזלו. אך אז הוא לקח את חתיכת העופרת שקנה בשוק, אמר לפגסוס להנמיך טוס וזרק את העופרת לפיה הלוהט. העופרת נכנסה לגרונה של כימרה ונמסה בתוך קיבתה. כעבור זמן קצר המפלצת מתה.

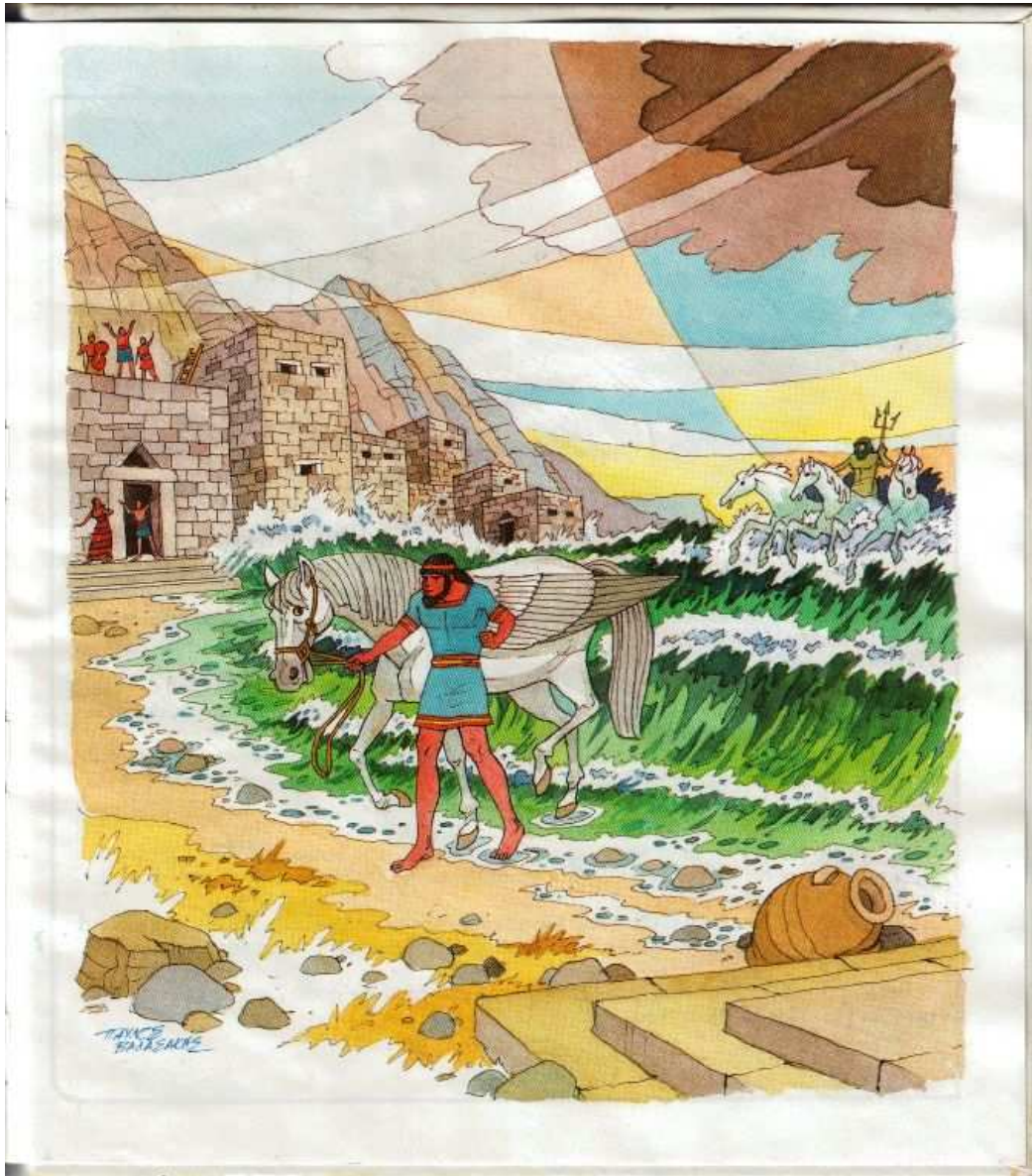
יובטס לא שמח כאשר ראה את בלרופון חוזר לארמונו, למרות שהוא הציל אותו מהמפלצת כימרה. "עשית יפה" אמר "אך זה לא מספיק. כעת אני רוצה שתהרוג גם את האמזונות שמשוטטות בארצי ומטרידות את הנתינים שלי."

אמזונות היו שבט של נשי מלחמה. הן רכבו על סוסיהן, פשטו על כפרים וערים ותקפו את מי שלא מצא חן בעיניהן. הן עברו את כל אסיה הקטנה עד לים השחור. בעבר הן תקפו את יסון ואת הארגונאוטים שלו. הן גם רדפו אחרי הרקולס, אך זה יכול היה לגבור עליהן, ולקח את חגורת הזהב של היפוליטה מלכתן. הן אפילו התקרבו לאתונה, אך מלך תזאוס גירש אותן משם.

ואכן הן היו נשים טרדניות מאוד ולא הניחו לאף אחד לחיות בשקט.
"לך, תלחם בהן" אמר יובטס "וכאשר תחזור, נראה מה נוכל לעשות למענך."
בלרופון הבין עכשיו שיובטס מנסה להכשיל אותו, אך לא הייתה לו כל ברירה.
הוא עלה שוב על פגסוס ועף לחפש אמזונות. אחרי שלושה ימים הם הגיעו למדבר וראו אותן רוכבות בענן אבק. הם הנמיכו טוס וכאשר אמזונות הרגישו בהם התחילו לזרוק עליהם חניתות בכעס גדול. פגסוס עלה גבוה יותר כדי לא להיפגע ובלרופון התחיל לתכנן דרך איך לחסל את השבט הלוחמני. במרחק מה הוא מצא אבנים גדולות, אותן הוא אסף לתוך שק, וחזר אל הנשים.
הסוס רחף מעל אמזונות ובלרופון זרק עליהן אבנים, כשהוא פוגע והורג רבות מהן. היתר ברחו משם וזמן רב עבר עד שיכלו לצבור שוב כוחות.
יובטס כעס שוב בשובו של בלרופון והחליט לשלוח אותו למשימה נוספת. הפעם ציווה עליו להלחם בשודדי ים. אלה שטו בספינה מפוארת, מקושטת בראש אריה בחרטום בדרקון בירכתיים. הם תקפו ערי החוף וגרמו לנזק רב.
גם הפעם התגבר בלרופון על שודדי הים על ידי הטלת אבנים גדולות מלמעלה.

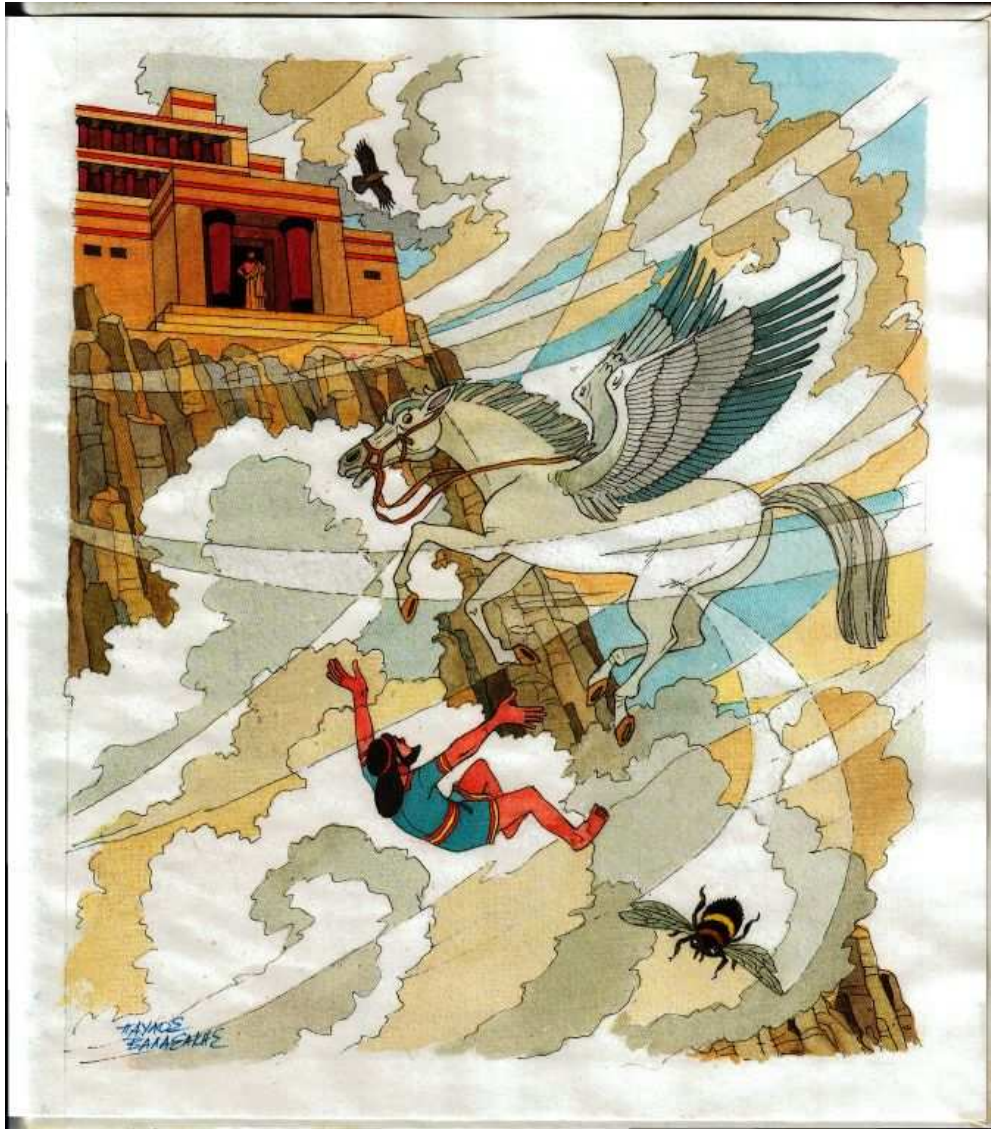

אחרי כל זה הבין יובטס שלא יוכל להתפטר מבלרופון בהטלת עליו משימות אלה. לכן עזב את התירוצים ושלח חיילים כדי ימתינו לו ויהרגו אותו כאשר ירד מסוסו.

בלרופון ראה את החיילים ופחד שכעת יגיע קצו. הוא התפלל לפוסידון וביקש שיציף את הארץ. פוסידון שמע את תפילתו וזכר את הקורבן שבלרופון הקריב לו לפני זמן לא רב. הוא עלה על המרכבה שלו, רתומה לשלושה סוסים ונסע אחרי בלרופון כשהים יוצא מגדותיו והולך אחריו.

כשנשי העיר ראו את גלי הים המתקדמים נפלו על ברכיהן ובקשו שבלרופון ירחם ויסיג את הים חזרה. בלרופון התמלא צער, התחיל ללכת חזרה והים נע אחריו למקומו.

יובטס ראה את מעשה הרחמנות. הוא הבין שבלרופון אינו רע כפי שתיאר אותו פרוטאוס. הוא הראה לו את המכתב שקיבל מחתנו וביקש הבהרה. בלרופון הסביר שהוא לא אשם בכלום, המלך האמין לו וביקש סליחה שהטיל עליו את המשימות המסוכנות. הוא הציע לבלרופון להתחתן עם בתו פילונא והבטיח לו את המלכות כירושה.

בלרופון נישא את פילונוא לאישה וחי כמו מלך. כולם התפלאו ממעשיו ומסוסו המופלא והוא היה מאושר. אך עם הזמן הוא נעשה גאה מדי. הוא טען שיש בו זיק אלוהות ושהוא אלמותי.

יום אחד עלה על הר אולימפוס שם חי האלים. לדבריו הוא רצה לפגוש את הקרובים שלו. הוא עלה על סוסו, נפרד מכולם כשאישתו פילונוא בוכה בסתר ממעשה שטות זה. אחרי כברת דרך הוא ראה את הר אולימפוס מרחוק. כעבור רגעים אחדים הוא עף כבר סמוך לארמון האלים. זאוס ראה שהוא מתקרב השתומם מחוצפתו. "מי הוא הטיפש הזה" רעם "תכף נטפל בו."

הוא שלח דבור שיעקוץ את פגסוס ברגל. העקיצה הבהילה את הסוס והוא היטלטל חזק. בלרופון אבד את שיווי משקלו, המושכות נשמטו מידיה והוא נפל מהשמיים על סלעים מכוסים בקוצים.

אחרי זה בלרופון התבייש ולא העז לחזור הביתה. הוא נדד בעולם עד מותו, עיוור וצולע, נזכר בתקופת ההדר שלו וקילל את הגאווה שתקפה אותו.

פגסוס המשיך במעוף עד שהגיע לארמון האלים. זאוס תפס אותו והוביל עליו את רעמיו לכל מקום.